

condamnat pentru comiterea violului în privința unei persoane minore și, avînd în vedere caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvîrșite, în raport cu termenul de pedeapsă deja executat, cît și comportamentul condamnatului în detenție, a concluzionat că corectarea ultimului nu este posibilă fără ca acesta să execute în continuare pedeapsa.

2. Condamnatul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acestei încheieri, rejudecarea cauzei și pronunțarea altei hotărîri, prin care să fie aplicate față de el prevederile art. 91 Cod penal.

Recurentul a mai specificat că a executat deja $\frac{3}{4}$ din pedeapsa stabilită, este încadrat în cîmpul muncii, participă activ la activitățile obștești petrecute în penitenciar, întreține 2 copii minori, a beneficiat de compensarea privilegiată a zilelor de muncă.

3. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013, recursul ordinar a fost respins ca neîntemeiat.

Instanța de recurs a reținut că încheierea instanței de fond este legală și întemeiată, că deși pe parcursul executării pedepsei condamnatul a comis 2 abateri disciplinare, de 7 ori a fost stimulat, termenul de $\frac{3}{4}$ din pedeapsa stabilită a fost executat la data înaintării prezentării, la moment liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen a acestuia este prematură, reieșind din faptul că acesta este condamnat pentru comiterea violului în privința unei minore, care nu a împlinit vîrsta de 14 ani.

Respectiv, corectarea condamnatului nu este posibilă fără ca să execute în continuare pedeapsa.

4. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărîrile nominalizate au devenit irevocabile.

5. La 15 iulie 2013, condamnatul a declarat recurs în anulare, în care solicită rejudecarea cauzei și aplicarea față de el a prevederilor art. 91 Cod penal.

Recurentul a indicat că instanțele judecătorești au ignorat faptul că el întrunește condițiile prevăzute de lege pentru liberarea condiționată înainte de termen.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Este adevărat că potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, condamnatul poate declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 453 alin. (1), 455 alin. (2) pct. 3 – 5), 3 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În

desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, astfel, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în baza art. 469-471 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursul în anulare de pe rol, în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal, adică este vădit neîntemeiat.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind că recursul în anulare este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Curzac Nicolai Gheorghe împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 ianuarie 2013 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Adoptată integral la 20 noiembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc